

punkt give samme oplysninger som danske revisorer og revisionsvirksomheder, dog med den tilføjelse, at det skal fremgå, at de er registreret i henhold til § 15, jf. ovenfor. Det vil dog være muligt at lempe kravene, jf. nærmere bemærkninger til forslaget § 15, stk. 5.

For tjenesteyderes vedkommende vil der i registeret blive oplyst om personens navn, adresse og faglige titel i hjemlandet. Der henvises nærmere til bemærkningerne til forslaget § 11, stk. 2 og 3.

Til § 3

Forslagets § 3 fastsætter kravene for at blive godkendt som henholdsvis statsautoriseret og registreret revisor. Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til den gældende lovs § 3.

I den gældende lov bruges betegnelsen »beskikkelse« som udtryk for den handling, hvorved retten til at blive henholdsvis statsautoriseret og registreret revisor opnås. Da direktivet benytter betegnelsen »godkendt« for den tilsvarende handling, er ordet beskikkelse i lovforslaget erstattet af ordet godkendt, så der i hele forslaget tales om godkendt revisor, godkendt revisionsvirksomhed osv. Der er ikke herved sket nogen realitetsændring, men alene en sproglig tilnærmelse til direktivteksten. Det er endvidere præciseret i stk. 1, at det er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der godkender statsautoriserede og registrerede revisorer, hvilket er i overensstemmelse med gældende administration af bestemmelsen. Der er med den foreslåede formulering ikke lagt op til en ændring af styrelsens sagsbehandling i forbindelse med godkendelse af revisorer.

Forslagets *stk. 1, nr. 1-6* er stort set uændret i forhold til i dag, idet der dog er sket justeringer i de paragrafmæssige henvisninger som følge af lovforslagets opbygning. Ordlyden i nr. 1 er endvidere ændret, så henvisningen til De Europæiske Fællesskabers og EØS-aftalens regler om etablering og tjenesteydelser er afløst af det mere mundrette EU-land eller EØS-land. Der er ikke herved sket nogen realitetsændring. Bopælskravet gælder endvidere ikke for lande, som EU har indgået aftale med. Som følge af, at Schweiz har indgået en sådan aftale med EU, er Schweiz indføjet på linje med EU- og EØS-landene. Kravet om bopæl i Danmark som betingelse for at blive godkendt revisor, gælder således hverken EU-borgere, EØS-borgere eller borgere i Schweiz.

Nr. 2-5 svarer til de gældende bestemmelser.

Nr. 6 om forsikring er tilpasset lovforslagets anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 2 og 3. Det betyder, at den lovpligtige forsikring, som det er tilfældet under den

gældende lov, er en betingelse for opnåelse af godkendelse som statsautoriseret eller registreret revisor. Forsikringen vil, som det også er tilfældet i dag, dække såvel alle de situationer, hvor revisor afgiver erklæring med sikkerhed som de tilfælde, hvor revisor afgiver andre erklæringer, der i øvrigt kræves i henhold til lovgivningen eller ikke udelukkende er bestemt til hvervgivers eget brug. I begge situationer er der tale om erklæringer, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Ved at fastholde, at den lovpligtige forsikring fortsat skal være en godkendelsesbetingelse, samt ved at fastholde, at forsikringen fortsat skal dække al erklæringsafgivelse, opnås, at det ikke er op til den enkelte bruger af en statsautoriseret eller registreret revisor selv at undersøge, om revisor er dækket af en forsikring ved erklæringsafgivelse. Derimod dækker den lovpligtige forsikring, som det også er tilfældet i dag, ikke andre ydelser, revisor måtte beskæftige sig med, herunder rådgivnings- og konsulentopgaver.

Da revisors afgivelse af erklæringer med sikkerhed skal ske gennem en revisionsvirksomhed, kan en revisor, som ønsker at tage ansættelse i en anden virksomhed, vælge mellem at beholde sin godkendelse og dermed være underkastet kravet om obligatorisk forsikring, eller at deponere sin godkendelse, jf. forslaget § 6.

Stk. 2 indeholder reglerne om, hvor den praktiske uddannelse skal have fundet sted. I modsætning til den gældende lovs krav om, at uddannelsen skal have fundet sted i en statsautoriseret eller registreret revisionsvirksomhed, så kræves det ifølge bestemmelsens 1. pkt. blot, at uddannelsen skal have fundet sted i en revisionsvirksomhed. Der skal være tale om en revisionsvirksomhed, der er godkendt i henhold til forslaget § 13. Ændringen i kravet til praktisk uddannelse hænger nøje sammen med, at ejerskabet (stemmeretighederne) i revisionsvirksomheder efter lovforslaget kan indehaves af alle revisorer eller revisionsvirksomheder, der er godkendt i henhold til det nye 8. direktiv. Der kan derfor forekomme godkendte revisionsvirksomheder, der som følge af ejerskabet er afskåret fra at betegne sig som statsautoriserede eller registrerede revisionsvirksomheder. Om revisionsvirksomheder, ejerskab mm. henvises til § 13 og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsens 2. pkt. viderefører det gældende krav om, at den praktiske uddannelse til statsautoriseret revisor forudsætter, at uddannelsen har fundet sted hos en statsautoriseret revisor. Som følge af de foran omtalte ændringer i ejerskabsbestemmelsen for revisionsvirksomheder, er stk. 2, 2. pkt. dog tilpasset, så der